

V MÚZEU SÚ DVERE DOKORÁN

Je niekoľko dôvodov, aby sa čitateľ dozvedel o múzeu trochu viac. Mnohí si možno myslíte, že tam nie je tak veľa roboty. No ak tak maličké múzeum, ako je naše jurské s dvoma pracovníčkami usporiada päť šesť výstav do roka, je to výkon, o ktorom je hodno zmieniť sa.

Múzeum, to nie sú len výstavy. Kultúrno-výchovné podujatia ako čítanie z kroniky, ktoré bývalo vlni v lete v požiarnej zbrojnici, sa takisto musia pripraviť. Pripraviť sa musí každá maličkosť, ak sa má

vydať.

Človek si zájde do divadla, a nemá najmenšiu predstavu o počte skúšok, o kope vybavovačiek okolo nich, aby sa o podobné maličkosti nemusel starať na poslednú chvíľu režisér. Keby to takto fungovalo, predstavenia by sme sa nedočkali, a keby aj, zaručene by nestálo za veľa. Divák získa len výsledný dojem, že predstavenie sa naozaj vydarilo, a ani najmenej sa v duchu nezaobrá tým, koľko je za dobrým predstavením organizačnej roboty a

vybavovačiek.

Toto porovnanie trochu pokrívava. Usporiadať výstavu je robota len akosi pomimo, lebo poslaním múzea je, aby kráčalo s dobou, nie aby muzeálna práca skončila niekde v stredoveku, lebo čo dnes prežívame, o tom každý dobre vie. Ale čo je dnes aktuálne, zajtra je už história, na ktorú by sa bez múzeí ľahko mohlo zabudnúť.

V minulom čísle sme mali v našich Svätajurských ohlasoch článok "Obdarujte 2% sami seba", ktorý pojednával o Revii. Bez

vysvetlenia niektorých konkrétnych údajov o Juranoch, ktorých aktivity Revia finančne podporila, by nám sám veľa nepovedal a pre naše noviny by nemal význam. Preto napísala pracovníčka múzea Mgr. Beata Vlasáková článok, ktorým vysvetľuje, čo Revia je a aké je jej poslanie. Ďalšie články už len dokresľujú široký záber svätajurského múzea.

Na muzeálnu prácu je porovnanie s mravčou usilovnosťou a dôslednosťou ako šité.